

Pr' Zilə Im Gailtal

VS WG
VOLILNE SKUPNOST WAHLGEMEINSCHAFT

Info list Volilne skupnosti Straja vas in Bistrica na Zilji

Info-Blatt der Wahlgemeinschaft Hohenthurn und Feistritz/Gail

Stev. I Nr. 1 • Marec/März 2008

Oscar-gekrönter Film „Die Fälscher“ mit Achomitzer Wurzeln

Bekanntlich wurde der Film „Die Fälscher“ als bisher erster österreichischer Film mit einem Oscar ausgezeichnet. Produzent dieses Filmes ist Josef Aichholzer, ein Kunstschafter mit echten Achomitzer Wurzeln: Seine im vorigen Jahr verstorbene Mutter Maria ist eine gebürtige Wiegele.

Producent svetovnoznane-
ga filma „Die Fälscher“, ki je
bil pred kratkim kot doslej
edini avstrijski film odliko-
van z znamenitim Oscarjem,
je Josef Aichholzer. Ima pri-
stne ziljske korenine, saj
je njegova pokojna mama
Petrova Mojca iz Žahomca.

Tomažu Drumlu sta čestitala tudi
predsednik Slovenske športne zve-
ze Marjan Velik in predsednik EL
mag. Vladimir Smrtnik (zgoraj).

Imamo svetovnega prvaka iz Zile

Das Gailtal ist stolz auf seinen Weltmeister

Med ogromnim delom za
našo mladino v športnem dru-
štву Zahomc, ki ga opravlja-
mo sedaj že nad 54 let, nam
vedno uspe, da nas razveselji-
jo športniki z izvrstnimi
uspehi in tako dajo moč za
vztrajno delo naprej.

Že tretjo leto se veslimo po-
sebnih uspehov našega roja-
ka Tomaža Drumla – ne da bi
zanemarjali dosežkov Stefana
Kaisera ali našega mlajšega
kombinatorca Siegfrieda
Mörtla, ki so za nas zelo po-
membni.

Tomaž je zadnja tri leta do-
segel na vsakih mladinskih
prvenstvih kolajno: leta
2005/06 v Kranju srebrno v
ekipnem tekmovanju, 2006/07 v Trbižu isto v ekip-
nem tekmovanju zlato kolaj-
no, in letos, ko je zadnjič tek-
moval v tej starostni skupini,
pa kar 2-krat srebro in 1-krat
zlato odliče.

Vsa ta leta je seveda tekmo-
val na raznih prireditvah po
svetu v svetovnem pokalu
med vrhunskimi atleti, kjer je
dosegel najбоjšo uvrstitev v

Sefeldu lansko leto – izvrstno
12 mesto. V svetovnem pokalu
B pa je stalno med prvimi
desetimi, v skupnem seštevu
ku je sedaj na petem mestu.

Tomaž sedaj tudi opravlja
vojaško službo v salz-
burškem Riefu, kjer mu je se-
veda dana možnost do kvali-
tetnega treninga.

Ker je to športna panoga, v
kateri športnik pravzaprav
šelev v starejših letih pride v
konstantnejšo formo, nas bo
najbrž še dolga leta razvese-
leval z dobrimi rezultati.

Vesele velikonočne
praznike želijo

Frohe Ostern
wünschen

ÖR/ek. sv. Janko Zwitter
Mag. Urban Popotnig

Zahomčani so lahko upravičeno ponosni

Leto 2007 je bilo za občinskega odbornika Janka Zwittera (Volilna skupnost Straja vas) zelo uspešno in razveseljivo – še posebej v korist Zahomca.

Nekaj pomembnih projektov – v skupni višini okoli 700.000 evrov – so v Zahomcu deloma že uresničili, deloma pa jih še končujejo. Konkretno so vsa gospodinjstva priključili na kanalizacijsko napravo Drašče/ Drevlje. Nadalje so uresničili nove vodo-vode, ki so nadomestili stare iz leta 1925. Posebno ponosni pa so Zahomčani, da jim je uspelo obnoviti tudi tlakovce in tako napraviti vas še privlačnejšo. Za potrebne finance je poskrbela občina s pomočjo deželne vlade, prav tako pa tudi Zahomčani sami, za kar se jim občinski odbornik Janko Zwitter še posebej zahvaljuje.

Nič manj ponosen pa je občinski odbornik Zwitter tudi na uspešno akcijo »Zdrava občina« na temo preventivno zdravstvo, za katero je dala pobudo občina Straja vas oz. njen pododbor za socialna vprašanja. Prireditev 1. decembra v zahomškem kulturnem in športnem domu je bila v vsakem oziru velik uspeh. Obisk je bil odličen, zanimanje in navdušenje veliko, prav tako pa so tudi s ponosom in z veseljem ugotovili, da prihajajo referenti prav iz domačega kraja in okolice – zdravniki dr. Karl Schnabl, dr. Christa Druml in dr. Peter Schnabl. Pevsko je prireditev olepšal fantovski kvintet pod vodstvom Nika Zwittera. Kakor napoveduje Janko Zwitter, bodo sledile nadaljnje prireditve v okviru akcije »Zdrava občina« z namenom, da bi se zahomški kulturni in športni dom razvil tudi v zdravstveni center.

Za leto 2008 si Zwitter predvsem želi, da bi nadaljevali obnavljanje vaške podobe, hkrati pa poudarja: »Ob tem je zame še posebej pomembno, da ohranimo našo tradicionalno stavbo-kulturo in našo kulturno dediščino.«

So wurden in Achomitz/Zahomc äußerst wichtige Projekte in der Gesamthöhe von ca. 700.000 Euro in Angriff genommen oder schon zur Gänze realisiert. Konkret sind das die Kanalanschlüsse sämtlicher Haushalte an die Kläranlage Dreulach-Draschitz/Drevlje-Drašče, weiters die Errichtung neuer Wasserleitungen an Stelle der alten aus dem Jahre 1925; besonders stolz aber ist man auch auf die neuen Pflastersteine, die die liebliche Ortschaft auf Wunsch der Dorfbewohner im neuen Glanz erscheinen lassen. Die Finanzierung erfolgt primär über Bedarfzuweisungen des Landes und Eigenleistungen der Ortsbewohner, welchen GR Zwitter noch besonders danken möchte.

Ein großer Erfolg war auch die Aktion „Gesunde Gemeinde“, initiiert vom Sozialausschuss der Gemeinde Hohenthurn/Straja vas, mit den einheimischen Referenten bzw. Ärzten Dr. Karl Schnabl, Dr. Christa Druml und Dr. Peter Schnabl. Die Veranstaltung am 1. Dezember 2007 im Kultur- und Sporthaus Achomitz/Zahomc war bestens besucht, womit die Bevölkerung eindrucksvoll bewiesen hat, dass ihr Themen wie Gesundheitsvorsorge sehr am Herzen liegen. Für zusätzliche Stimmung sorgten auch die Lieder, vorgetragen vom Burschenquintett unter der Leitung von Ni-

Achomitz / Zahomc im neuen Glanz

Auf ein sehr arbeits- und erfolgreiches Jahr 2007 blickt Gemeinderat Janko Zwitter (Volina skupnost Straja vas/ Wahlgemeinschaft Hohenthurn) zurück – insbesondere zum Vorteil von Achomitz/Zahomc.

ko Zwitter. Nicht nur die Bevölkerung, auch der Bürgermeister war sehr begeistert von den Organisatoren und Referenten sowie von der Tatsache, dass sich das Kultur- und Sporthaus Achomitz/Zahomc nicht nur als Kultur- und Sportzentrum profiliert hat, sondern auch alle Voraussetzungen für ein erfolgreiches Gesundheitszentrum geschaffen hat.

Laut GR Janko Zwitter sollen weitere Veranstaltungen im Rahmen der Aktion „Gesunde Gemeinde“ folgen, u.a. zu den Themen gesunde Ernährung und Bewegung. „Unser großer Wunsch ist alle einzubinden, von der Schule und Eltern bis zur Sportjugend und älteren Generation“, so GR Zwitter.

Und was sind die Pläne von GR Zwitter für das Jahr 2008? Zunächst stellt GR Zwitter mit Genugtuung fest, dass sämtliche erforderlichen Baugenehmigungen für mehrere Almhütten für die Nachbarschaftsmitglieder erteilt worden sind. Zugleich betont er: „Mein besonderes Anliegen für das Jahr 2008 ist – neben der Fertigstellung und Ausfinanzierung der bereits in Angriff genommenen Projekte – die weitere Dorferneuerung. Großen Wert lege ich dabei auf die Bewahrung unserer traditionellen Baukultur und unseres kulturellen Erbes.“

Hansi Millonig ni znal samo odlično skakati, temveč je tudi pridno pomagal pri „pflaštranju“.

Šolski projekt, usmerjen v Evropo

Ob začetku šolskega leta 2006/07 smo se odločili za pouk italijanščine v prvem razredu.

Enkrat tedensko prihaja na našo šolo učiteljica Morena Pittino s šole »Scuola elementare Dante Alighieri Tarvisio cittá« in poučuje eno uro italijanščine. Otroci celo uro slišijo samo italijanski jezik. Na začetku so učiteljico malo začudeno gledali, saj res niso razumeli ničesar, samo kretanje. Čež nekaj tednov pa si imel v razredu občutek, da jo že vsi dobro razumejo. Otroci so se vživelji, veselijo se vsake italijanske ure in so ponosni na znanje italijanščine: pozdravlja, sprašujejo in včasih vključujejo v pouk tudi znane italijanske besede – vse to pa neprisiljeno in z velikim veseljem.

V zameno hodi učitelj Daniel Mešnik z naše šole na Trbiž in tam poučuje nemščino in slovenščino – tudi enkrat tedensko.

Letos poučujemo italijanščino v dveh razredih: v prvem in drugem. Nam učiteljem je v veliko veselje, ko vidimo, kako postaja jezik otrokom vedno bolj domač.

V preteklem šolskem letu smo poskrbeli za obisk naših otrok v šoli na Trbižu, otrok s Trbiža pa pri nas. Otroci so se hitro znašli – jezik sploh ni bil ovira.

Napor, ki ga vlagamo v ta projekt, se gotovo splača. Učiteljski zbor se trudi in želi, da bi posredovali otrokom čim več znanja. Želimo, da bi se v odprtji Evropi počutili dobro, da bi se sporazumevali in postali prijatelji z narodi sosedji.

Sprachen kennen keine Grenzen

Schon das zweite Jahr wird an unserer Schule auch Italienisch unterrichtet.

Frau Morena Pittino – eine Native Speakerin aus der Schule in Tarvis – kommt wöchentlich eine Stunde pro Klasse zu uns. Die Schüler fühlen sich wohl. Die Sprache scheint ihnen immer vertrauter zu sein – der Unterricht bereitet ihnen viel Spaß.

Zum Tausch unterrichtet unser Lehrer Daniel Mešnik einmal wöchentlich in der Schule in Tarvis – Deutsch und Slowenisch.

Im vergangenen Jahr organisierten wir einen Austausch. Einmal kamen die Kinder aus Tarvis zu uns, einmal besuchten wir die Schule in Tarvis. Allen Kindern hat das sehr gut gefallen und sofort haben sie Freundschaften geknüpft. Auch der Unterricht in einer gemischten Klasse hat den Kindern eine große Freude bereitet.

Wir sind überzeugt, dass wir auf dem richtigen Weg sind und wir den Kindern so die Welt der Sprachen öffnen.

Delovanje Slovenske glasbene šole rojeva bogate sadove

Že 15 let z velikim uspehom deluje na Bistrici Slovenska glasbena šola. Vsako leto obiskuje instrumentalni pouk lepo število učencev.

Septembra 1992 se je začel pouk kljunaste flavte. Z leti je zanimanje raslo in ponudili so še pouk klavirja, kitare in trobente. Letos obiskuje Slovensko glasbeno šolo 22 učencev, poučujejo pa flavto, kitaro, klavir, prečno flavto in trobento.

Strokovno usposobljeni učitelji poučujejo na naši šoli. Uspehe dokazujo učenci na internih koncertih pa tudi na večjih prireditvah. V preteklem letu so učenki Theresa Köfler in Anna Dorn z duom na kitarah in Florian Perchinig na trobenti sodelovali na zaključnem koncertu ko-

mornih skupin Slovenske glasbene šole.

Torej nas ni treba biti sram, da se pokažemo v javnosti.

Dragi starši, zaupajte tudi naprej svoje otroke glasbeni šoli. Bodite jim pomoč in opora, to se bo gotovo obilno obrestovalo.

Dragi otroci – glasba je jezik srca. Ponesite jo med ljudi in pokažite, da ta ne pozna meja.

Zahvala pa velja vodstvu šole in občini za uporabo učilnic.

Erfolgreiche Arbeit der Slowenischen Musikschule Zila – Feistritz/Gail

Musik ist die Sprache des Herzens. Sie zu hegen und zu pflegen, ist unsere Pflicht. Wie schon 15 Jahre zuvor wird auch heuer Flöte, Gitarre, Klavier, Querflöte und Trompete unterrichtet.

Im vergangenen Schuljahr präsentierte sich beim Kammerkonzert der besten Musikgruppen auch die Schülerinnen Theresa Köfler und Anna Dorn mit einem Gitarrenduo und Florian Perchinig in einem Trompetenquartett. Diese Leistungen sind sicher eine Bestätigung der erfolgreichen Arbeit der Slowenischen Musikschule – Abteilung Zila/Feistritz/Gail.

Bei all diesen Erfolgen sollen aber auch alle wissen, dass es krasse Unterschiede in der Förderung der Musikschulen in Kärnten gibt. So wird vom Land Kärnten das Landesmusikschulwerk pro Schüler und Jahr mit ca. €1300.- subventioniert, wogegen die Kärntner Musikschule/Glasbena šola pro Schüler und Jahr nur €268.- an Unterstützung erhält. Trotzdem erreichen die Schüler der Slowenischen Musikschule bei den gemeinsamen Wettbewerben

anteilmäßig gleiche, oft sogar bessere Resultate, was in erster Linie für die außerordentliche Qualifikation ihrer Musiklehrer spricht.

Wenn von einigen Lokalpolitikern Pläne gewälzt werden, hunderttausende Euro in den Bau einer Musikschule zu investieren, kann man das bei dieser Infrastruktur in unseren beiden Gemeinden (zwei Kultursäle in Feistritz, einer in Achomitz, eine Volksschule in Achomitz) nur als Verschwendug von Steuergeldern bezeichnen. Wie viel mehr könnte man mit diesem Geld für die musikalisch interessierte Jugend machen, wenn man das Geld in den Unterricht und die Musiklehrer investieren würde!

Trotzdem und auch gerade deswegen wünschen wir allen Beteiligten – Schülern, Lehrern, Eltern – weiterhin viel Freude und Erfolg beim Musizieren.

Podjunčan, ki je doma na Ziljski Bistrici

Župnik Stanko Trap prihaja iz Dvora v podjunske fari Šmihel nad Pliberkom. Pred več ko 40 leti je bil posvečen v duhovnika, pred več ko 30 leti pa je prevzel faro Bistrica na Zilji.

Prihajate iz Podjune, medtem pa ste že 30 let dušni pastir v župniji Bistrica na Zilji. Poleg te bistriške fare oskrbujejo tudi fare Melviče, Gorjane in Brdo. Kako ste se kot Podjunčan vzivel med Ziljani?

Župnik Stanko Trap: Kot kaplan v Št. Jakobu v Rožu sem prvič pomagal na Ziljski Bistrici. Takrat sem tam začutil čisto nov svet. Po 30 letih sem tukaj doma, čeravno nisem pozabil Podjune, posebej ne šmihelske fare. Zilja je zelo slikovita, ljudje so izredno prijazni, ziljsko naреje je zanimivo in arhaično. Ljudje zelo cenijo stare šege in navade, posebej še, ko vsa fara praznuje žegen.

30 let je lepa doba, polna zanimivih doživetij. Katerih se najraje spominjate?

Župnik Stanko Trap: V 30 letih sem spoznal mnogo ljudi, od Gorjan čez Bistrico, Blače, Melviče in Brdo. Ne pozabim Nika Kriegla, Petra Mešnikovega, Stane Millonig,

Luke Pippa, Franca Assegaa. Srečanje z njimi je bilo vedno posebno doživetje. To so bili razgledni in pošteni kristjani. Dodatno je bilo številno lepih praznovanj in srečanj.

Znano je, da v sodobni družbi cerkveno življenje ni več tako zakoreninjeno kakor v t.i. »starih časih«. Katere so bile v Vašem 30-letnem župnikovanju na Ziljski Bistrici največje spremembe v fari?

Župnik Stanko Trap: Versko življenje nazaduje, cerkve so vedno bolj prazne, čeravno se sam in moji sodelavci zelo trudimo za versko življenje.

Cemu ste kot župnik namenjali največjo pozornost in jo še vedno namenjate?

Župnik Stanko Trap: Potrebno je veliko naporov, da se ljudje bolje spoznavajo in drug drugega bolj cenijo. To se je posebej zgodilo na Bistrici, v Melvičah in na Brdu. Zame kot duhovnika je farna skupnost ena velika družina, praznike in veselo Alelujo!

v kateri mnogi ljudje pomagajo oblikovati družinsko življenje zanimivo in doživeto. Poleg tega mi je zelo pri srcu restavriranje cerkva.

Kako ocenjujete odnos med slovenskimi in nemškimi farani v preteklosti in sedanjosti?

Župnik Stanko Trap: Odnos med slovenskimi in nemškimi farani se je razvil pozitivno. Spominjam se bojev in sovraštva pri prvih župnijskih volitvah na začetku 70 let. Sedaj so postali verniki bolj odprtji drug do drugega – in tudi do domače besede. Treba je gojiti jezik in biti vztrajan, kljub nasprotovanjem.

Vaše želje ob velikonočnih praznikih?

Župnik Stanko Trap: Želim vsem faranom in njihovim družinam, prav tako pa tudi vsem Slovenkam in Slovencem širom Koroške, blagoslovljene velikonočne praznike in veselo Alelujo!

Das Gailtal wurde ihm zur zweiten Heimat

Seit mehr 30 Jahren betreut Pfarrer Stanko Trap die Pfarre Feistritz/Gail/Bistrica na Zilji. Dazu kamen noch die Pfarren Göriach/Gorjane, Mellweg/Melviče und Egg/Brdo. Inzwischen wurde dem gebürtigen Jauntaler aus Hof/Dvor in der Pfarre St. Michael ob Bleiburg/Šmihel nad Pliberkom das Gailtal zur zweiten Heimat.

Pfarrer Stanko Trap betrachtet die ihm anvertraute Pfarrgemeinde als seine große Familie, in der viele Menschen mithelfen, das Familienleben interessant und lebendig zu gestalten. Die Kirche bedeutet für ihn, so Trap in der Zeitschrift „Woche“ vom 12. Dezember 2007, den Unterbau, in der sich das Leben aus seiner Pfarrgemeinde entfaltet, wo Freud und Leid nebeneinander liegen, wo Feste gefeiert werden, aber auch traurige Anlässe zu bewältigen sind. Jede freie Minute aber nützt er auch als Vize-Dechant zur Restaurierung von Kirchen und Pfarrhöfen in seinem Wirkungsbereich.

Über das Zusammenleben zwischen Deutsch- und Slowenischsprachigen in seinem Wirkungsbereich meint er, dieses habe eine positive Entwicklung genommen – im Gegensatz zu den Anfängen der 70-er Jahre, insbesondere, als die ersten Pfarrgemeinderatswahlen durchgeführt worden sind. Sein großer Wunsch anlässlich des Osterfestes aber ist: Möge der auferstandene Herr allen Angehörigen unserer Pfarrgemeinde Kraft und Freude schenken.

ZALUJEMO

Petrovi materi v spomin

V Zahomcu imajo tamburice bogato tradicijo. Sedaj spet igrajo pod vodstvom Sabine Wiegele.

Tretja generacija zahomških tamburašev

Pred približno enim letom smo se prvič zbrali z zamislijo o nastanku tamburaške skupine. Danes pa lahko veselo poročamo o uspehu novih tamburašev in o napredku, ki so ga v tako kratkem času naredili. Jana Druml, Denisa Čik, Amrei Baumgartl, Peter Schoitsch, Veronika Gotthardt in Sabina Wiegele skupno tamburajo vsak

teden v Zahomcu, ter ob najrazličnejših prireditvah.

Glasbeni mentor skupine je Damir Zajec, ki se vsak mesec poda v Zahomc in jih poučuje. Sabina Wiegele, voditeljica skupine, pa na vajah utrjuje pridobljeno znanje.

Die Achomitzer Tamburizza-Gruppe besteht seit ca. 1 Jahr und ist mittlerweile ein

eingespieltes Team. Jana Druml, Denisa Čik, Amrei Baumgartl, Peter Schoitsch, Veronika Gotthardt und Sabina Wiegele, die gleichzeitig Leiterin der Gruppe ist, bereiten sich gerade mit ihrem musikalischen Mentor, Damir Zajec, auf die sich nähernden Frühlingskonzerte vor.

Vsi smo jo poznali – Petrovo mater – Pavlo Wiegele. Rodila se je in je doraščala v družini s šestimi otroki v Zahomcu pri Abuju. Njeno življenje je bilo od rane mladosti prežeto z delom in molitvijo. Ko so ji opešale telesne moči, je veliko razmišljala o svoji mladosti, o vaškem in farnem življenju. Z navdušenjem je pripovedovala, kako so vsako leto za velike praznike igrali pri Hrepcu kakšno igro. Spominjala se je prve ustanovitve tamburaške skupine, ki jo je vodil Korenov Lip – kasneje kanonik Filip Millonig. V tej prvi generaciji je igrал njen mož Mirt, v drugi njen sin Franci, v tretji pa igra sedaj njen pravnuk Peter.

Vse življenje se je oklepala vodila : Mati, domovina Bog. Tako je živila in to dajala tudi svojim otrokom, vnukom in pravnukom naprej.

Z žalostjo je ugotovljala, da se je v Zahomcu marsikaj spremenilo, da domača beseda izumira, da je hektika tisto, kar uničuje tudi vaško skupnost.

Na vkljub vsemu ni tarnala, ampak se v vseh preizkušnjah in težavah vdala v božjo voljo.

Von Prag in den Jemen Iz Prage v Jemen

Zu einer sehenswerten Diaschau luden kürzlich der slowenische Kulturverein ZILA und die Gemeinde Hohenhurn in das Achomitzer Mehrzweckhaus. Der Vortragende, der „Halb-Achomitzer“ Alois Aichholzer, zeigte Impressionen von seinen Reisen nach Prag und in den Jemen. Gleich zu Beginn aber, sozusagen als Überraschung, gab es Filme und Bilder von Achomitzer Kirchtagen.

Während bei den nachfolgenden Bildern aus der „goldenen“ Stadt Prag noch manche der Besucher in eigenen Erinnerungen schwelgen konnten, zeigten die Fotos aus dem Jemen eine für alle völlig fremde Welt. Auf faszinierende Weise erweckte Alois Aichholzer das Land der „Königin von Saaba“ vor

den Augen des Publikums – darunter auch Bgm. Ing. Florian Tschinderle und GR Janek Zwicker – zum Leben. Die fotografische Reise führte vom Hochland durch die große Sandwüste „Rub el Khali“ in das Waadi Hadramaut und von dort weiter an den Golf von Aden und das Rote Meer.

Im Anschluss an die eindrucksvolle Bilderschau beschloss der Kulturverein ZILA weitere Dia-Abende mit Alois Aichholzer zu organisieren, um noch mehr interessante Landschaften unseres Planeten einem noch größerem Publikum der umliegenden Ortschaften vorzustellen.

Pred kratkim je SPD ZILA priredila v sodelovanju z občino Straža Vas v večna-

Eine Bilderschau mit sehenswerten Bildern von Alois Aichholzer

menski hiši v Zahomcu zanimivo predavanje z diapozitivi. Alois Aichholzer, na pol Zahomčan, je odpeljal obiskovalce na potovanje iz Prage v Jemen. Kot presenečenje je na začetku pokazal še slike in filme zahomškega žegna. Ker so bili gledalci tako navdušeni, se je SPD ZILA odločilo, da bo spet priredilo predavanje, kjer bo Alois Aichholzer predstavil druge lepe dežele našega sveta.

V POGOVORU predsednik Enotne liste **Vladimir Smrtnik**
AKTUELLES GESPRÄCH mit dem EL-Vorsitzenden **Vladimir Smrtnik**

EL soll eine offene und moderne Bewegung werden

Vladimir Smrtnik wurde bei der Hauptversammlung einstimmig als Obmann der Einheitliste/Enotna lista bestätigt. In seiner Ansprache skizzierte er seine Zukunftsvorstellung der EL. Im Gespräch präzisiert er seine Vision.

INFO: Sie wurden mit großer Mehrheit neuerlich zum EL Landesvorsitzenden gewählt. Wie erklären sie sich diesen hohen Vertrauensbeweis?

Smrtnik: Natürlich freut es mich, wenn die Parteibasis mit meiner Arbeit zufrieden ist. Ich bemühe mich zusammenzuführen, integrativ zu arbeiten und offensichtlich wird das in der Partei auch anerkannt und honoriert.

Es ist mir jedoch auch bewusst, dass diese Zustimmung auch eine große Verantwortung bedeutet. Wie sie wissen, ist die EL eine Sammelpartei, oder anders gesagt, eine politische Bewegung in der etliche sehr starke, aber auch sehr unterschiedliche Persönlichkeiten mitarbeiten. Zum Beispiel Menschen, die weltanschaulich unterschiedlich orientiert sind, viele, die sich voll zur slowenischen Volksgruppe bekennen aber auch solche, die diesen Teil ihrer Identität weniger bewusst leben. Diese Vielfalt ist etwas Besonderes, eine große Stärke unserer Partei. Man muss aber mit dieser Vielfalt behutsam umgehen, damit man all diesen Menschen das Gefühl vermittelt, dass sie bei uns willkommen sind und dass es wichtig ist, dass sie mitarbeiten.

INFO: Ihre Funktion ist ehrenamtlich. Das heißt: viel Arbeit, kein Lohn. Dennoch stellen sie sich für diese Funktion erneut 4 Jahre zur Verfügung. Warum?

Smrtnik: Eine interessante Frage in Zeiten, wo man ständig hört und liest, dass Menschen in politische Funktionen übernehmen, nur um abzukassieren. Bei uns gibt es nichts abzukassieren;

wir sind die einzige Partei, die aus der Parteienfinanzierung keinen Cent erhält. Also müssen wir uns mit Idealismus weiterhelfen.

Der österreichische Altkanzler Vranitzky hat einmal gesagt, wenn jemand Visionen hat, braucht er einen Psychiater. Ich bin eher der Meinung, wenn jemand keine Visionen hat, soll er Politik bleiben lassen. Meine Vision, die mich voll motiviert, diese Funktion aus ganzer Überzeugung auszufüllen, ist, in Kärnten

„Man muss mit der Vielfalt behutsam umgehen, damit man allen Interessierten das Gefühl vermittelt, dass sie bei uns willkommen sind und dass sie als Mitarbeiter wichtig sind.“

eine politische Gruppierung zu etablieren, die anders ist als die derzeitigen Landtagsparteien: eine bewusst zweisprachige Bewegung, in der Vertreter beider Volksgruppen unabhängig von Parteizwang und Partiebuch für ein tolerantes, offenes, soziales, demokratisches und wirtschaftlich erfolgreiches Kärnten arbeiten; eine unabhängige politische Bewegung eben, die sich auch für die Erhaltung der alten Bräuche, der einzigartigen Kultur, der traditionellen slowenischen Dialekte, der gesamten historisch gewachsenen Topografie einsetzt und auch die Chancen der Grenzöffnung erkennt und zu nutzen weiß.

INFO: Bedeutet das, die EL soll sich unter ihrer

Führung in diese Richtung weiterentwickeln?

Smrtnik: Das ist mein erklärttes Ziel. Dieses Ziel will ich beharrlich und konsequent weiterverfolgen. Erste wichtige Schritte wurden schon gesetzt. In einigen Gemeindefraktionen arbeiten bereits Vertreter beider Volksgruppen für gemeinsame Ziele zusammen. Ich werde nun auch auf Landesebene ein Gremium etablieren, eine Art zweisprachiges Forum innerhalb der EL, wo genau diese Offenheit, dieses neue inhaltliche Konzept unter Einbindung von erfahrenen Funktionären, neuen Persönlichkeiten und auch auswärtigen Experten entwickelt werden soll.

INFO: Heißt das, dass sie auch bei den Landtagswahlen (LTW) 2009 mit dieser neuen Programmatisierung und unter Einbindung von Persönlichkeiten aus beiden Volksgruppen antreten wollen?

Smrtnik: Mein Ziel ist es, bei den übernächsten LTW mit dieser offenen und modernen politischen Bewegung den Einzug in

Vladi's Weblog:

auf www.elnet.at können sie direkt mit dem EL-Vorsitzenden kommunizieren.

Vladijev spletni dnevnik

den Landtag zu schaffen. Ich bin nämlich Realist genug, zu erkennen, dass die Umsetzung dieses Konzeptes nicht über Nacht funktionieren wird. Sollten wir zur Meinung gelangen, dass es der neuen Konzeption nützen würde, damit schon in den Landtagswahlkampf 2009 (oder Ende 2008) zu gehen, werde ich den Gremien eine eigenständige Kandidatur empfehlen. Ganz sicher aber werden

„Meine Vision ist eine bewusst zweisprachige Bewegung, in der Vertreter beider Volksgruppen unabhängig von Parteizwang und Parteibuch für ein tolerantes, offenes, soziales, demokratisches und wirtschaftlich erfolgreiches Kärnten arbeiten.“

wir dieses Konzept intensiv in den einzelnen Gemeinden umsetzen versuchen, wo die EL heute schon die einzige unabhängige Interessensvertreterin des Südkärntner Lebensraumes ist und sich auch als einzige konsequent für die Erhaltung der besonderen – zweisprachigen Identität dieses Raumes einsetzt.

INFO: Wird diese Linie von allen Fraktionen mitgetragen?

Smrtnik: Es gibt natürlich auch Skeptiker, die möchte ich überzeugen. Es muss eine offene Diskussion geben und ich stelle mich gerne dieser Diskussion, zumal ich fest davon überzeugt bin, dass ich ausgezeichnete Argumente für diese Politik der Öffnung und einer neuen Qualität des Miteinander beider Volksgruppen habe. Ich bin überzeugt davon, dass wir mit dieser Politik schon bei der nächsten Gemeinderatswahl etliche positive Überraschungen liefern werden. Spätestens bei der LTV 2014 werden wir aber ganz stark an die Pforten des Landtages anklopfen. Ich lade alle Menschen ein, denen es um eine demokratische Veränderung der Politik in diesem Lande geht, einen Stück des Weges mit uns zu gehen.

INFO: Danke für das Gespräch.

**Predsednik EL
Vladimir Smrtnik
DOBESEDNO:**

„EL je prva sila!“

Enotna lista ni stranka, ki bi se želela spočiti na uspehih preteklosti, temveč hočemo postati še boljši, še bolj uspešni!

... Enotna lista je zbirna stranka, ki ne deli, pač pa povezuje!

... Spoštujmo tradicijo, ki nam je v ponos, a bodimo tudi odprtji za razvoj in za prilagajanje potrebam po novih izvivih.

... Če si bo SP privoščila še naprej župane, ki se pišejo Krajnc, pa trdijo, da so njihovi predniki Francozi, potem bo Haiderjeva politika še naprej naletela na odjemalce!

... Mi zelenih ne potrebujemo, zeleni pa potrebujejo nas, če hočajo uspešno nastopiti na naslednjih deželnozborskih volitvah!

... Široka EL, ki je svetovnonazorsko odprta, ki ima v svojih vrstah ugledne ljudi iz obeh narodnih skupnosti in je drugačna, boljša, bolj verodostojna kot trenutna politična elita v deželi, ob ustrezni spremembi volilne zakonodaje lahko samostojno vstopi v deželni zbor.

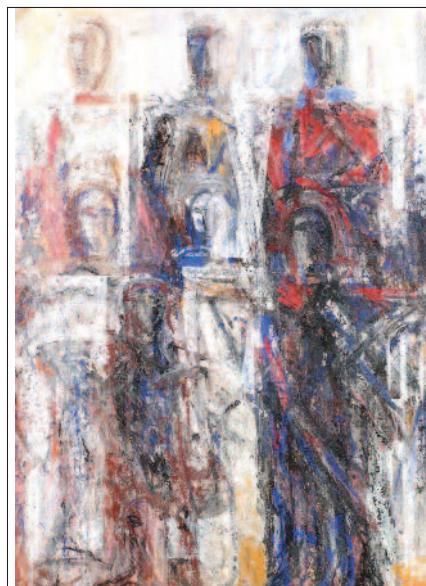
... EL ni druga, tretja, ali četrta sila znotraj narodne skupnosti, EL je prva sila znotraj narodne skupnosti in tudi edina neodvisna regionalna stranka, ki zastopa socialne, gospodarske, ekološke in infrastrukturne interese naše regije.

... Čas tistih organizacij, ki so zgolj same sebi namen, je dejansko mimo!

... Danes so sanje dovoljene, sanje o postavljenih dvojezičnih napisih, o enakopravnosti slovenščine na Koroškem, sanje o Enotni listi v deželnem zboru. Vendar če so danes sanje lepe in obetavne, moramo vedeti, da nas jutri čakajo nov dan, novi izzivi, nova borba za vse to, kar nam pristaja.

... Nikoli ne moremo biti največji, tudi ne najmočnejši ali najbolj vplivni, lahko pa smo najboljši. Na tem moramo delati, v to moramo verjeti!

(Citati z občnega zpora 18. oktobra v Tinjah)

Saj človek potrebuje korenine.

Veselo alelujo!

mag. Vladimir Smrtnik
predsednik EL

Fortunat Olip
podpredsednik EL

mag. Miroslav Grätz
podpredsednik EL

Hubert Kordž
podpredsednik EL

Adrian Kert
deželni poslovodja
Evrope Istre

Rudi Kullnig
tajnik
Mladih junger EL

Vinko Kušej
delavec zbornice

Stefan Domej
z. sv.
kmetijske zbornice

Franc Jozef
Smrtnik
z. sv.
kmetijske zbornice

Di Marija
Mader-Tschertou
namestnica z. sv.
kmetijske zbornice

MIADA EL JUNGE EL

PUAK

SJK

**razmišljati drugače. za koroško.
anders denken. für kärnten.**

Gewaltige Herausforderung eindrucksvoll

Die „Maria Zeller Messe“ von Joseph Haydn – das aufwendigste Projekt der Singgemeinschaft Oisternig in ihrer fast 60-jährigen Chorgeschiede.

Seit Feber 2007 wurde intensiv geprobt, die Premiere war am 12. Oktober in Hermagor, der Auftritt in der Basilika Santa Maria Maggiore in Rom am 28. Oktober aber war ein besonderes Erlebnis, wenn nicht die Krönung überhaupt – die „Maria Zeller Messe“ von Joseph Haydn, aufgeführt von der Singgemeinschaft Oisternig gemeinsam mit dem Orchester der Musikschule Hermagor unter der Leitung von Franz Mörtl. In jedem Fall war das ein sehr anspruchsvolles und das aufwendigste Projekt in der fast 60-jährigen Chorgeschiede.

Ein eindrucksvolles Projekt der Singgemeinschaft Oisternig

Die Sängerinnen und Sänger sowie das Orchester, bereichert durch Musiklehrer, Musikschüler und einige ehemalige Wiener Philharmoniker, haben diese gewaltige Herausforderung in jeder Hinsicht eindrucksvoll bestanden. Eindrucksvoll auch

die Solisten Anja Nessmann (Sopran), Petra Schnabl-Kuglitsch (Alt), Gabriel Lipuš, Alexander Kaimbacher (Tenor) und Gerald Karnel (Tenor).

Obwohl sich die Singgemeinschaft Oisternig für ein aufwendiges Jahresprojekt

entschieden hatte, hat sie sich auch für mehrere traditionelle Auftritte Zeit genommen. So auch im November in Klagenfurt/Celovec im Rahmen der Aktion Licht ins Dunkel gemeinsam mit der Militärmusik Kärnten.

Od „kalede“ do prve zgoščenke

„Kvintet Oisternig“ je nastal pred skoraj že deset leti, januarja 1999, ko so se srečali Janko in Niko Zwitter ter Alexander in Christof Mörtl, da bi spet oživili staro še go „kalede“. Šli so od hiše do hiše in razveselili sorodnike in znance s slovenskimi in nemškimi „kaledovskimi“ pesmimi. Že od začetka je bilo jasno, da to ne bo zadnje skupno petje, ker se je takoj slišalo, kako dobro se njihovi glasi ujemajo. Ker pa je pri moškem petju potreben tudi še kvintglas, so si poiskali še petega pevca – Raimunda, ki je kvintet podpiral tudi pri razširiti programa na jazz in pop glasbo.

Prvi javni nastop so mladi pevci imeli decembra 2001 v sklopu adventnega koncerta pevske skupnosti Ojsternig v Beljaku. Ker je Janko zaradi poklicnih obveznosti imel manj časa, se je kvintetu pridružil Dieter, pevec iz zборa, ki se je takoj dobro vživel v skupino. Ko se je Janko vrnil, se je kvintet odločil, da bo vnaprej pel s šestimi člani, a obdržal ime kvintet.

S pred kratkim izdano zgoščenko, s katero hočejo predstaviti del do sedaj obdelanih pesmi, se je pevcem uresničila dolgo trajna želja. Zgoščenko z naslovom „5 Oisternig“ lahko kupite pri članih kvinteta.

„Quintett Oisternig“ – Von Brauchtumserhaltung zur

Der Vorabend zu Dreikönig im Jänner 1999 war die Geburtsstunde des „Quintetts Oisternig“, als Janko und Niko Zwitter und ihre beiden Cousins, Alexander und Christof Mörtl, den alten Brauch des Sternsingens, auch „Kaleda“ genannt, wieder aufleben lassen wollten. Sie gingen, wie es üblich war, von Haus zu Haus und erfreuten Verwandte und Bekannte mit deutschen und slowenischen Sternsingerliedern, vorgetragen in „wildem Männergesang“. Vom ersten Ton an war es wie aus „einem Guss“ und sie wussten, dass es nicht ihr letztes gemeinsames Singen sein würde. Da im Kärntner Männergesang die Quintstimme von großer

Ein Quintett, das begeistert

Bedeutung ist und beim Quintett die Intention dahin ging, zusätzlich auch die Schiene der vokalen Jazz- und Popmusik zu forcieren, suchten sie einen fünften Mann. Die flexible Stimme, die ihnen fehlte, hieß Rai-

mund Kessler und sang mit ihnen in der Singgemeinschaft Oisternig.

Im Rahmen eines Adventkonzertes der Singgemeinschaft im Congress Center Villach im Dezember 2001 gab es den ersten Auftritt unter

bestanden

Zgodovinski projekt pevskega zbora Ojsternik

Franc Mörtl, vodja pevskega zbora Ojsternik, je zborovodja in glasbenik z dušo in telesom. Tokrat mu je uspelo z zborom skupno z orkestrom glasbene šole Šmohor uresničiti najzahtevnejši projekt v skoraj 60-letni zgodovini zbora – »Maria Zeller Messse« skladatelja Josepha Haydna.

Že februarja 2007 so začeli z vajami, premiera je bila 12. oktobra 2007 v Šmohorju, kjer so nastopili dvakrat, posebno doživitev pa je bil nastop v Rimu, v bazilki Santa Maria Maggiore. Poleg tega so nastopili tudi v Beljaku.

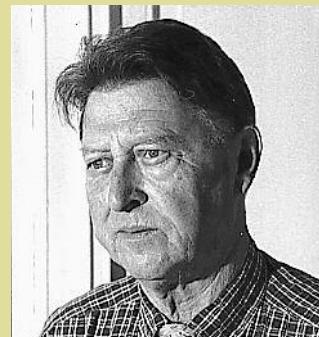
der ersten CD

dem Namen „Quintett der Singgemeinschaft Oisternig“, den sie später zu „Quintett Oisternig“ verkürzten.

Als Janko aus beruflichen Gründen weniger Zeit für das Singen hatte, mussten sich die Sänger nach einem Ersatz umsehen. Dieter Jarnig, ein Tenor aus dem Chor, dessen Timbre mit ihrem Klang perfekt harmonierte, war gleich bereit in der Gruppe mitzuwirken. Nach Jankos Rückkehr waren alle davon überzeugt, dass sie ihren weiteren musikalischen Weg zu sechst bestreiten wollten, wobei der Name „Quintett Oisternig“ bestehen blieb.

Mit dieser CD möchten sie einen Teil ihrer bisher erarbeiteten Lieder dokumentieren, womit sich ein von ihnen lange gehegter Wunsch erfüllt. Die CD, mit dem Titel „5 Oisternig“ ist bei den Mitgliedern des Quintetts erhältlich.

Vladni svetnik Franc Wiegele, umetnik in upokojeni vodja manjšinskošolskega oddelka, bo letos obhajal 80. življenjski jubilej. Za to priložnost pripravlja tudi veliko razstavo svojih del.

Zaslužil bi si končno tudi javno priznanje

Lani priljubljeni slikarski umetnik sicer ni imel razstave, zato pa se je toliko bolj pripravljal na veliko razstavo letos ob svojem 80. življenjskem jubileju. Poleg tega je tudi prenovil svoj umetniški arhiv v digitalizirano obliko.

Razstava sama naj bi bila pozno jeseni 2008, želja umetnika Wiegeleja, ki je tu-

di član muzeja čajnskega slikarskega krožka, je, da bi jo uprizoril v Stari pošti, prikazala pa naj bi njegova dela v retrospektivi zadnjih 20 let. Njeno glavno sporočilo bo: Na poti – potovanje okoli sveta. Obiskovalci bodo lahko občudovali njegove slike od Kitajske, Kanade in Južne Afrike pa do domače Bistrice.

Sicer pa je vladni svetnik Wiegele, kakor sam pravi, »še vedno mobilen«, kar z drugimi besedami pomeni, da še vedno ustvarja slikarska dela. Želel pa bi si, in to popolnoma upravičeno, tudi malo javnega priznanja, tako kot umetnik kakor kot šolnik – ne nazadnje tudi od koroških Slovencev.

Jubiläum eines verdienten Pädagogen und Künstlers

Im heurigen Jahr feiert Regierungsrat Franz Wiegele seinen 80. Geburtstag. Zugleich plant er eine Großausstellung seines künstlerischen Schaffens in den vergangenen 20 Jahren.

Geplant ist die Ausstellung für den Spätherbst 2008 unter dem Motto „Unterwegs – eine Reise um die Welt“. Diese führt von China, Kanada und Südafrika bis ins heimatliche Feistritz. Ort der Ausstellung, so der Wunsch des beliebten Künstlers und ehemaligen

Leiters der Minderheiten-schulabteilung: Die Alte Post.

Trotz intensiver Vorbereitungsarbeiten für die Ausstellung findet Wiegele, der auch zu den Mitgliedern des Nötscher Malerkreis-Museums zählt, noch immer Zeit für das Malen.

Wiegeles Verdienste als Künstler, aber auch um das Minderheitenschulwesen, sind beispielhaft. Eine öffentliche Anerkennung und Würdigung seines Wirkens wäre jedenfalls mehr als angebracht – auch seitens der Kärntner Slowenen.

Der Apfel – jabolko – la mela – the apple

Im Monat Oktober 2007 wurde in der 3. Klasse der VS Hohenthurn ein Apfelprojekt unter dem Motto „Was der Apfel alles kann“ durchgeführt.

Das Thema „Apfel“ wurde im Rahmen des Unterrichtes in allen Gegenständen behandelt.

Ein herzliches Dankeschön der 3. Klasse VS Hohenthurn/Straja vas

Die SchülerInnen konnten auf diesem Wege erfahren, wie wertvoll und gesund unser heimischer Apfel eigentlich ist. Alle Erkenntnisse wurden schriftlich festgehalten und in der Apfelmappe gesammelt. Daraus entstand für jedes Kind das persönliche „Apfelbuch“. Dieses Projekt fand seinen Höhepunkt in einem „Apfelbuffet“, das von den Klasseneltern organisiert wurde – dafür ein herzliches Dankeschön!

V 3. razredu LŠ Straja vas smo se meseca oktobra 2007 učili o „jabolku“. Višek našega projekta je bil „jabolčni bife“. Hvala vsem staršem za pomoč.

*Der Apfel ist gut! Jabolko je dobro!
Come è buona la mela! The apple is good!*

Častitljiva starost Butrnove Mojce

Malo je ljudi, ki dočakajo častitljivo starost 90 let in več. Ena takih srečnih je gospa Marija Popotnig – Butrnova Mojca.

Mojca je bila rojena leta 1917 pri Butrnu na Bistrici kot šesta v družini z desetimi otroki.

Doraščala je v globoko verni, narodno zavedni kmečki družini. Ljudsko šolo je obiskovala na Bistrici, gospodinjsko šolo pa je obiskovala skupaj z Galavcevo Mojco v Mali Loki.

V družini so vsi vlekli za eno »štrango«, vsi so dajali v en pisker, vsi so jemali iz nje.

Cela družina je bila povezana z naravo in kmečkim delom. Vse so pridelali in predelali doma. Spominja se še, kako so sejali in trli lan za platno, kako so predli volno in iz nje spletni vse, kar so potrebovali. Ni bilo strojev, vse so delali ročno.

Najstarejša brata Anzl in Pavl sta šla v Ameriko oz. v Kanado, najmlajši brat Matija je padel v Rusiji. Ker je oče umrl že pred drugo vojno in brat Lojz moral v nemško vojsko, so žene same ostale doma in gospodarile. Globoka vera, trdo delo in zaupanje v boljši jutri so jim dajali moč za preživetje v hudih časih.

Leta 1949 se je Butrnova Mojca poročila z Lojzom Potnigom iz Štefana na Zili.

Vzgojila sta tri sinove, jih naučila ljubiti svoj narod, jezik in domovino ter jim omogočila dobro izobrazbo.

Vse življenje je bila Butrnova

Mojca vključena v farno življenje. Rada je pripovedovala, kaj vse so ustvarili v mladih letih in koliko skupnih interesov so imeli. Njeno življenje je bilo prežeto z delom in skrbjo za družino. Ko so otroci odrasli in sta z možem mogla del skrbi preložiti na mlajše rame, sta rada potovala. Zanimali so ju tuji kraji, istočasno pa sta obiskovala sorodnike in prijatelje. Skupaj sta se večkrat odpravila tudi v Tinjski dom, da sta si tam odpočila in si nabrala novih moči.

Ko je moža leta 1999 zadela kap, so se jima zaprla vrata v

svet. Mož Lojz je bil šest let priklenjen na posteljo. Mojca mu je z veliko ljubeznijo stala noč in dan ob strani.

Dobro se zaveda, da se svet suče in da se vse vedno hitreje spreminja. Boli jo, ko gleda, kako se izgubljajo domačnost, tradicija, vera. Sama o sebi pravi: Jaz sem, kar sem.

Veseli se vsakega novega dne in vdano prenaša vse tegeobe starosti. Opešale so ji telesne moči, zato pa skuša izpolniti dan z molitvijo. Ne tarna, vdana je v božjo voljo in ve, da se bo zgodilo »kakor Buog hoče«.

Bog Vas živi!

Čestitke mladi psihologinji

Na graški univerzi je junija 2007 zaključila študij psihologije Cvetka Popotnig.

Po ljudski šoli v Straji vasi je Cvetka vstopila v Slovensko gimnazijo. Iz Celovca je odšla v Gradec, tam je študirala psihologijo. Eno leto je študirala na Finskem. Tam si je nabrala mnogo novih izkušenj. Srečala in spoznala pa je tudi veliko tujih študentov in njihovo življenje. Sedaj nadaljuje Cvetka na Dunaju izobrazbo za klinično psihologijo. Pred kratkim je tudi zaključila bakalavreat iz publicistike.

Draga Cvetka – želimo Ti mnogo sreče in uspeha v tvojem poklicu in tudi v zasebnem življenju.

Še posebej so ji pri srcu otroci

V krogu svoje družine je konec lanskega leta praznovala polokroglo obletnico, 85 let, gospa Kati Pipp - Tomaževa na Bistrici.

Kati se je rodila 25. 11. 1922 v Zalogu pri Ljubljani. Doma so imeli veliko kmetijo. V družini se je rodilo šest otrok. Kruta vojna je prekrižala vse načrte. Cela družina je morala zapustiti dom in z mnogimi drugimi zbežati v tujino. Prišla so na Koroško, najprej v Vetrinj, potem pa v Špital. Od tam je Kati kmalu prišla na Bistroc k Galavcu. Od prvega dne naprej so jo imeli zelo radi – posebej oče. Leta 1948 se je poročila z Lukom – Galavcevim mlajšim sinom. Pri Tomažu sta prevzela „kajšl“ in si tam ustvarila družino.

Njeno življenje je bilo prežeto z delom, nesebično skrbjo in ljubeznijo za

družino. Dneva zakonca nikoli nista začela in ne končala brez molitve. Tako sta vzgojila tudi svoje štiri otroke. Hud udarec za družino je bila očetova smrt. Sedaj so bili Katijina največja skrb otroci. Vzela je v roke vajeti in z vso močjo in odločnostjo skrbela zanje. Spravila jih je do kruha.

Sedaj, ko ji pesajo telesne moči, predvsem vid, se razveseli vsakega, ki jo pride obiskat.

Najraje pa vidi, de se zbirajo okrog nje njeni otroci in vnuki – vse ima zelo rada. Kadar je sama, je v mislih gotovo pri njih in sorodnikih v Sloveniji in Ameriki.

Osebni praznik Korenove Pepce

26. januarja je v krogu svoje družine, sorodnikov in veliko prijateljev praznovala 70-letnico gospa Pepca Millonig – Korenova iz Zahomca.

Kdo je ne pozna, Korenovi gospodinje in vsa leta zavzete kmetice. Poletje preživi z možem Hanzijem vsako leto na Zahomški planini. Uživata mir in posvečata se svoji živini. Vse mleko predelata v maslo, sir in skuto. Prav zaradi dobre mavzne in prijazne postrežbe se mnogi planinci radi ustavijo na Zahomški planini pri Korenovih.

Obhajal je 70-letnico

V petek, 7. marca, je obhajal 70-letnico **Franc Asseg**, pd. Namirja, z Bistrice na Zilji. Za okrogli jubilej mu prisrâno ãestitamo in mu želimo obilo bojega blagoslova, predvsem pa tudi zdravja.

V zakonu se jima je rodilo pet otrok. Vzgojila sta jih v pokončne člane naše družbe. S svojimi družinami se vsi zelo radi vračajo domov. Pepca pa je tudi vsa leta zvesta cerkvena pevka. Velikokrat se na pevskeh vajah prav zaradi nje prisrâno nasmejimo.

Draga Korenova Pepca – vse najboljše in še na mnoga leta.

Unser herzlicher Glückwunsch

Wir gratulieren recht herzlich und wünschen alles Gute, vor allem viel Gesundheit, **Franz Asseg** zu seinem 70. Wiesenfest.

Telefon: 04256 / 29050 • Telefax: 04256 / 29050-50
Email: office@altepost.biz • Homepage: www.altepost.biz

*Zelimo vesele velikonočne praznike/Wir wünschen ein frohes Osterfest!
družina/Familie DRUML*

in vnuki

Kati Pipp

Draga Kati – Bog Te ohra-
ni še mnogo let!

Dani Mešnik

Vom Beruf ist er Lehrer, als Pfarrgemeinderat genießt er auch großes Vertrauen der Pfarrgemeinde Göriach/Gorjane, als Zivildiener bei der Lebenshilfe aber entdeckte er vor mehr als 10 Jahren seine große Liebe zur Malerei. Ein besonders Anliegen ist ihm dabei das Malen mit Kindern und Jugendlichen – sei es in der Volksschule Hohenthurn/Straja vas oder früher in der Volkschule St. Stefan/Štefan na Zilji, sei es mit Jugendlichen, die sich auf die Firmung am 20. April 2008 in Göriach/Gorjane vorbereiten.

Pri srcu so mu pred- vsem domači ljudje

Dani Mešnik ni samo priljubljen farni svetnik in učitelj, temveč tudi likovni umetnik z dušo in telesom.

Dani Mešnik in njegove umetniške stvaritve

Več ko 10 let se Daniel Mešnik že ukvarja z likovno umetnostjo oz. slikanjem. Začel je s svojim končkom, ko je delal civilno službo pri "Lebenshilfe", medtem pa je ustvaril že več sto slik. Leta 2006 je imel v Stari pošti na Bistrici tudi razstavo, februarja letos prav tako v Rutar-Centru v Beljaku, v pripravi pa je trenutno že razstava v beljaškem podjetju SEZ. Če ga vprašaš, kaj so njegovi najljubši motivi, je njegov odgovor takšen, kakršen lahko pride samo od nekoga, ki ima ljudi zelo rad: tudi pri njegovih slikah so v ospredju domači ljudje ter doživetja in srečanja z njimi.

Kot učitelj Dani Mešnik – trenutno poučuje v ljudski šoli Straja vas – zelo rad dela tudi z mladimi ljubitelji likovne umetnosti. Z njimi pripravlja posebne razstave, karor sta to bili mdr. v LŠ Straja vas in Štefan na Zilji, izku-

piček prodanih slik pa gre v dober namen. Trenutno pa pripravlja tudi razstavo z birmanci za birmo v Gorjanah, ki bo 20. aprila.

Nenazadnje so mu farani v Gorjah zaupali nalogo farnega svetnika. Pri tem si želi predvsem to, da se v fari ljudje dobro razumejo in se ne prepirajo. Hkrati z veseljem ugotavlja, da glede slovenščine ni več tistih prepirov kakor v preteklosti.

Življenjski jubilej Petrovega Francija

Čestitke Zahomčanu, čigar orli frčijo po vsem svetu k velikim uspehom.

Pri nas v Zahomcu je bilo lansko leto vse narobe. Cela vas je bila razdrta in se tresla od samega ropota. Tako hudo je bilo, da sem mislila, da je še nas Zahomčane »mav pratesue«, ko smo slišali, da praznuje Franci Wiegele, po domače Petrč, svojo 70-letnico. Kar nisem mogla verjeti – »je ja gilih šele buo, ksva bua muada, mpa pr Hrepce na zuale rajaua.«

Medtem je Franci postal obetaven skakalec, kmet in po svetu znan trener domačih skakalcev. Da, trener je z dušo in telesom. Ni trener po poklicu, temveč poklican za ta svoj konjiček! Veselje ga je gledati, kako skrbi za naraščaj, ta male – le malo manjka, da jim ne pomaga tudi še jesti.

Ko je leta 1951 zapadlo ogromno snega in je v Heiligenblut-u (moja stara mati so še rekli »pr Sveti krvi«) pod plazovi umrlo veliko ljudi, je tja šel pomagat tudi brat Janko. Tam se je spoprijateljil s skalkalci iz Slovenije in prav ti so mdr. dali pobudo za to, da

so v Zahomcu postavili prvo skakalnico in začeli s tem športom. Seveda so vsi zahomski fantje skakali. Nekega lepega dne se je Franci tega naveličal in z neutrudnim delom in vso vnemo skrbi za to, da iz ŠD-Zahomca frčijo njegovi orli po vsem svetu, k velikim in največjim uspehom.

*Veselje ga je gledati,
kako skrbi za naraščaj,
ta male – le malo manjka,
da jim ne pomaga
tudi še jesti.*

Seveda mu stojijo ljudje, ki mu pomagajo, ob strani, posebno njegova družina. (Žena Lojzca ga, posebno pozimi, le od daleč pozna, največkrat pa tudi ve, na kateri mednarodni skakalnici daje navodila).

Vemo, da brez njegovega nesebičnega truda ne bi bilo takšnih športnih uspehov, pa še za vas Zahomec bi vedeli le redki ... Na mnoga leta!

Milka Kriegl

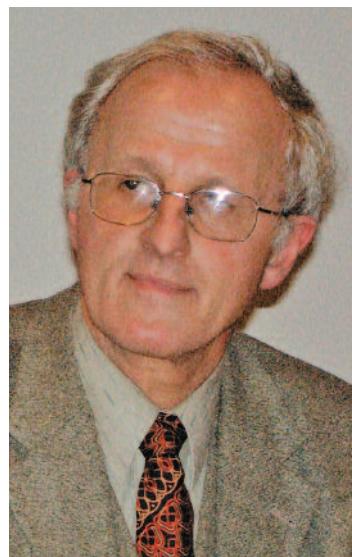
60-letnica Petrovega Merta

Martin Wiegele, p.d. Petrov Mert, je (je to mogoče) lani srečal Abrahama in še deset let povrhu...

Za kuhanja se je izučil v gostinski šoli v Ljubljani in potem šel s trebuhom za kruhom po svetu – pa še križaril je na luksuznih ladjah po vseh oceanih.

Bog nam dajte zdravja! Če pa peša, se nam zna zgoditi, da moramo v bolnišnico. V beljaški bolnišnici pa, kar se da, Mert pomaga, da se vsaj, kar se tiče »košte«, dobro počutimo, saj je tam že 26 let vodja kuhinje. Tam imajo dobro simbiozo: Mert skrbi za telo, duhovnik mag. Marjan Schuster pa za dušo.

Mert je soustanovitelj in sodelavec KKK (Klub koroških

kuharjev), ki organizira in sodeluje pri mednarodnih razstavah in natečajih, od koder se udeleženci čestokrat vračajo z odlikovanji in medaljami oz. kolajnami »vseh barv«. Mert je tudi delegat pri WACS-u in bo tokrat, torej 2008, poslan v Dubai.

Če se pa kdo uči za kuhanja/kuharico, mu svetujem biti prijazen z njim, zna se mu obrestovati, saj je Mert v izpitni komisiji za kuhanje.

Ko je umrl njegov brat dr. Janko, je prevzel mesto predsednika ŠD Zahomc/SV Achomitz in postal še predsednik Posojilnice Bank Zila. To-

rej ima tako pri enem kakor pri drugem dela in skrbi dovolj.

Seveda mu pri vsem delu pomagajo tudi drugi, pri ŠD prostovojci, predvsem iz Petrove družine, desna in leva roka pa mu je vsepovsodi žena Hilde.

Tudi ni kulturne prireditve v Zahomcu, da ne bi rada in nesebično pomagala kjer le moreta.

Mert, tako ko Franci, se ne mara postavljati v ospredje, marveč tiho nekje v ozadju »obratuje«. Mert, kolkor kapljic, tolko let!

Milka Kriegl